

Отглеждането на гения

Едва ли има другъ въпросъ съ който изследователите да съм се сблъсквали по често, както съ въпросъ за произхода и отглеждането на гения. Често произведен от родители които не разкриват способности на създания уро- вень не редко безплоден или самъ производител на съз- нително малко ценно потомство, геният стои самъ въ „Splendid isolation“.*

Този изразъ се употребява съ оглед на въздействието, което гения изпитва отъ страха на съвремениците си; сжигайки изразъ посочва и повата на гения. Същемъ самотъ свѣти той, подобно на бѣгът метеоръ, който угасва въ края на пътя си. Неунаследимъ и неунаследимъ, геният изглежда действително като подаръкъ на небето, отдалеченъ отъ всѣки опитъ за естествено обяснение.

Геният се предава по наследство. Но да му се даде възможност за велико творчество, по кое то мѣримъ гения, нужно е практикото наследство да съвпадне съ благоприятни условия за проявления.

Нѣкакъ ще уяснимъ, които съ виновни за единичността и видимата ненаследственост на гения.

1) Геният не е елементарно качество или „наследствена единица“, но съединение на превъзходни качества, които се срещатъ по изключение въ една личност. Гьоте ясно изразилъ този фактъ въ стиховете си:

Vom Vater hab' ich die Statur,
Des Lebens ernstes Führen,
Vom mütterchen die Frohnatur
Und Lust zum Fabulieren.*)

*) Отъ баща си унаследилъ фигуранта сериозното отношение къмъ живота. Отъ майка — жизнерадост и страсть къмъ съчинителство.

2) Колкото геният е плодовитъ въ духовата областъ, толкова по-безплоденъ е въ потомството. Това не противоречи на опита, че гениятъ по-нѣкога съмного любвеобили (напр. Гьоте). Половинъ инстинктъ и неговата оживена дейностъ съ независими отъ способността за детерздане. Нѣкакъ отровъ (алкохолъ) усиливатъ първото, отслабватъ същевременно второто. Като опиянява отрова действува, въроятно, секретътъ на умората, които могатъ отъ преуморе-

ния мозъкъ, къмъ зародишните клетки: половиното стремление се поощрява, но се намалява оплождаващата способност — дѣри и влошава. Поради това геният не дава почти никакво и малоценно потомство.

3) Наредъ съ бѣзъществъ, пленителни качества, тъкмо гениятъ обладаватъ съвсемъ дребнави особености въ характера си. И при разпадането на качествата въ потомството му един деца ще получатъ видоизменени качества други ма-лоценни. А като се вземе подъ внимание обстоятелството, че ма-лоценниятъ качествата обладаватъ по силната наследствена енергия, става съмнително да ли ще се развиятъ тия деца.

4) Даамъ съ необходими за да произведатъ едно дете. Рѣдко двамата съ единакви види сконцентрирани. Въ потомството върхъ взема по място надаренъ на гениалност.

5) Геният се нуждае отъ подходяща обстановка. Живѣтъ много повече крупи и дарования, отколкото подозиратъ.

Често пълководецъ стои задъ

тезгаха, а поетическото дарование въ ковачицата!

Суверието, че гениятъ ще си пробие пътъ — въпреки всичко е недостъпно за нашия вѣкъ. Защото продуктивността на гения въ действителностъ е резултат на изваждане: продуктивна сила минуе препятствие. Не остава ли никакъвъ остатъкъ, бедниятъ загива.

Самата природа на гения, неговата отчужденостъ отъ свѣта си — всичко това вече само по себе си, води на тамъ, че той скоро почва да изнемогва подъ тежестите на неблагоприятните обстоятелства, да биде изоставенъ и отхвърленъ отъ съвременниците си много по-леко, отколкото всѣки срѣтно даровитъ човѣкъ.

Съпоставимъ ли подредени въ петъ точки препятствия — далечъ не съ изчертано избрени — то ще ни стане ясно не само защото великото творчество се проявява само въ изключителенъ случай, но и свръхъ това ще се очудимъ, че гениятъ също съзира сензация въ живота.

Четири Милиарда за отрова

У насъ годишно се консумира за вино: 1,042,823,345 лв., за ракия 543,547,560 лв., за бира 143,566,720 лв., за тютюнъ 1,426,455,250 лв. Всичко надъ четири милиарди лева.

Сирече, бѣлгърски народъ, за да се трои дава всѣкъ година 4,000,000,000 лева отъ своя годишенъ доходъ.

Продава се къща

отъ 3 стаи съ салонче при застроено и незастроено място — урегулиранъ парцелъ 676 кв. м. между съседи: Благой Николовъ и Ник. Грековъ и пътъ.

ДЕКЛАРАЦИИ ЗА ОРЪЖИЕ

При Кооп. Книгоиздателство „ИЗГРЪВЪ“

(До „Стария Брѣстъ“)

13.

ната Шальонска кула, бѣха за нѣколько дена въ Анеси, градецъ на Мъмъ Варентъ, покровителка и приятелка на Жанъ Жакъ Русо, презъ времето на скитническия му младежки животъ, тъй хубаво описанъ въ неговата „Изповѣдъ“. Най-после се върнахъ въ София. Не се мина много време Петровъ получи повишението по служба. Това зарадва и двамата. Ми-наха шестъ месеца отъ свадбата имъ. То бѣ време на за-шина общъ, време на приказна вѣчна пролѣтъ. Чудна трепетна пѣсенъ на сполучливъ семѣнъ животъ Никакъ облече не засенчи презъ това време тѣхното съжителство. Отъ денъ на денъ все повече се разбираха и привързаха единъ къмъ другъ. Заредиха се празници презъ зимата, дойдоха Коледа и Богоявление. Къщата имъ не оставаше да съвърши пътъ до ушина на Петрова. Той го приемаше съ нескрила радостъ. Кой мѫжъ ще останаль нечув-ствителенъ, когато чува за-служени похвали за жена си? И двамата бѣха по-рѣстъ еднакви, високи, красиви, съ царствена походка. Въ облеклото си всѣкога взискателни, тѣ бѣха при-мѣръ на изисквана чистота. Като че бѣха братъ и сестра, толкова си приличаха. Всички тър-сиха приятелството имъ, пъкъ и самите имаха вратата на къщата си отворена за близките и познати. Гдето тѣ бѣха тиши и зарадва съ-седката имъ Еленка — жена на

висшъ чиновникъ, защото та-ко-ва възпитание и образова-ние се добива съ пари. Но и Магдалина е умна и добра, помога много на бедните. Петровъ е щастливъ съ нея, за това я обича толкова, не сме-ма очи-ти съ нея, думата й две не прави, въ нищо не й прекършила хатъра. Взима-но се уважаватъ и слушатъ, никога лоша дума не си изазва. Рѣдко съ такива съпруги. Азъ които имамъ големи познанства, подобна на Магдалина, до сега никоже не съмъ срещала. Никоя отъ познатите милиами не може да се сравни съ нея. Рѣдко съ такива чада по свѣта“

4-5

Ехoto на подобни похвали за Магдалина често достигаше до ушина на Петрова. Той го приемаше съ нескрила радостъ. Кой мѫжъ ще останаль нечу-ствителенъ, когато чува за-служени похвали за жена си? И двамата бѣха по-рѣстъ еднакви, високи, красиви, съ царствена походка. Въ облеклото си всѣкога взискателни, тѣ бѣха при-мѣръ на изисквана чистота. Като че бѣха братъ и сестра, толкова си приличаха. Всички тър-сиха приятелството имъ, пъкъ и самите имаха вратата на къщата си отворена за близките и познати. Гдето тѣ бѣха тиши и зарадва съ-седката имъ Еленка — жена на

14.

ни събеседници, приказливи, засмѣни, а закачките имъ при-лични и съ запазене необхо-димите мѣрки и условности. Колко рѣдко съ сега у настъ подобни семейства.

И слънцето има свойъ пет-на. Нищо въ свѣта не е съвъ-ше, осветъ Бога. Всѣкъ чо-вѣкъ има свое „тайно долапче“. Никой не е абсолютно откро-вънъ. Пъкъ и самия животъ изиска и налага щото и най-съвършението и чисти между настъ да прикриватъ нѣкакъ същина — своето Азъ.

Презъ

единъ

день

на втората отъ свѣдбата

година, следъ като и двамата

бѣха на черква, на излизане

отъ нея Магдалина се раздѣли

се Петрова, за да посети

близката си другарка,

г-ца Паскалевъ.

Мѫжътъ и, както праве-

ше обикновено, се оплѣ на-право въ къщата си, да доча-

ка за обѣдъ жена си. Той вл-зе въ трапезарието, кѫдето на-мери оставено на масата пис-мо написано за жена му, Вз-го въ ръжетъ си и забѣльжи върху плика фамилния златенъ гербъ на познатото му графско семейство Д-во. Мислейки, че познатото семейство имъ съобщата за пристигането си въ София, любопитенъ да узнае кога и за да зарадва съ тая приятна новина жена си, той си позволи да разпечата пис-

мо. Съ неизказаната радостъ започна да чете, очаквайки да научи приятна новина и про-чете: „Действително моя щерка, Вие ме крайно изложихте. Научихъ се че сте се омжили вследствие което Вие не ще можете да изпълните даденото менъ обещание, за оставане презъ зимата у братовчедката ми княгиня О-ва, която мѣсто азъ, съ Вашето съгласие, можахъ да Ви усигоря. Вие въ това семейство щѣхте да зам-тите нейната втора femme de chambre, която отъ скоро се побоїхъ. Това е черна неблаго-дарностъ отъ Ваша страна, каквато азъ не предполагахъ, обаче моля Ви пишете ми бързо.“

графиня Д-ва.

И имаше единъ post scriptum — „Ако това е единъ въп-росъ на заплата братовчедката ми ще Ви придаше още 100 франка. А, ако Вашия мѫжъ Ви задържа и ангажира дове-дете и него. Азъ ще способству-вамъ предъ братовчедката си за съвместното Ви живѣне, като той ще помага при лъс-кане на паркета.“

Да отъ знатъ и богатъ родъ!

Край.

Кооперативната

печатница „ИЗГРЪВЪ“, бивша Д. Костова — Сли-венъ, снабдена съ най-модерни букви, печата всички видове печатни произведения съ разноцвѣтни ма-стила на най-износни цени. Като кооперативни права 25% отъ стоката на държавни, обществени и благотвори-телни учреждения. Работа чиста и бърза.

15.

М-во на общ. сгради, пътища и благоустройството

Отдѣление пътища и мостове

Обявление

№ 7261

На 6 септември тази година, въ 15 часа, въ Со-фийското и Трънското данъчни управление, ще се про-изведе търгъ, съ тайна конкуренция за направата на общщински пътища Перникъ — Мештица — Брѣзникъ между км. 37—47. Стойността на предприятието е 600,000 лева. Залогъ за участие въ търга 30,000 лева. Предло-женията и документите ще приематъ до 15 и половина часа въ сѫщия денъ. Книжата могатъ да се видятъ при респективните окръжни и участъкови инженерства и Министерството.

гр. София, 26 юлий 1933 година.

Отъ Министерството.

Столично общинско управление

(Отдѣл. водопроводно и канализацено)

Обявление

№ 1541

Обявява се на интересуващите се, че 4 септември 1933 г., отъ 15 до 16 часа въ тържната зала на столичната община ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ полагането на нови водопроводни стоманени тръби и др. водопроводни съоръжения за допълнение, разширение и подобре-ние Софийската градска водопроводна мрежа, на приближителна девизна стойност 2,250,000 лева.

Предложението се приематъ до 16 часа, Залогъ за предприятието се иска 5 на сто отъ девизната стой-ност. Срокът на предприятието е 5 месеца, считанъ отъ скючване на договора. Тръжните книжа могатъ да се преглеждатъ всички пристигащи дни въ канцеларията на водопроводното и канализационното отдѣление, на ул. „Алабинска“ № 42. Всички разноски по пред-приятието, гербъ, публикации, бери, такси съ За смѣтка на предприемача.

гр. София, 31 юлий, 1933 год.

Отъ общината.

Гости на минитъ Перникъ!

Вземете си бележка, че

Бръсноро-Фризърскиятъ салонъ „ДОРА“

По случаи намаление наема работи на реклами цени

Елегантно дамско подстригване 10 лева

На господата абордажъ съ 30 на сто отстъпка

ЛЮБЕНЪ Р. ХРЕЛКОВЪ

Адвокатъ — Сливенъ

Писалище — ул. „Царь Освободител“.